

17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΗ' (ΙΑ' ΛΟΥΚΑ)

«Τῶν ἁγίων προπατόρων». Δανιὴλ τοῦ προφήτου (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ. Διονυσίου Αἰγίνης τοῦ θαυματουργοῦ (†1624) τοῦ ἐν Ζακύνθῳ.

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν ς'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεται· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ', καὶ Ἀνατολικά γ', καὶ τῶν Προπατόρων Στιχηρὰ Προσόμοια δ'.

Ἦχος Γα ϕ

Κ ^{Νη} υ ρι ^{Γα} ι ε ε κε ε ε κρα ξα α προ ο ος
^{Πα} σε ε ει σα α α ακου ου σο ο ον ου ει
^{Κε} σα ακου σο ονμου ου Κυ υ ρι ι ι ε ε Κυ
 ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα α προ ο ος
^{Γα} σε ει σα α α ακου σο ον μου ου προσχεςτηφω
^{Πα} νη η η η η της δε ε η η σε ω ω ως μου ου
^{Κε} εν τω κε κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε ει
^{Γα} σα ακου σον μϝ ϝ Κυ υ ρι ι ε
Κ ^{Γα} α τευ θυν ^{Νη} θη η τω η η προ ο σευ ^{Γα} χη η η η
^{Πα} μου ως θυ μι α α μα α ε ε νω ω πι ο
^{Γα} ο ο ο ον σου ε πα ρσις τω ω ω ω ν χει ει ρω
^{Κε} ω ω ν μου θυ ^{Πα} σι ι ι α α ε σπε ε ρι ι ι
^Μ νη ει σα ακου σον μου Κυ υ ρι ι ε

Ἦ Στιχολογία. ρ χ

Η ^{Γα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μη εκκλι νης την καρ δι αν μου εις λο γοςπο

νη ρι ι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν

και ου μη συν δι α α σω με τα των ε κλε κτων

αυτων

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Ακου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ε ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθητα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην

Ο^{Γα} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου^υ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χην μου^Γ

Φ^{Γα} υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν^Γ

Π^{Γα} ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι^Δ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω^Γ

Φ^{Γα} ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην^Γ

Ε^{Γα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω^Γ

Ε^{Γα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μ και

συ εγνωστας τρι βς μ^Γ

Ε^{Γα} ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην

ε κρου ψαν πα γι δα μοι^Γ

Κ^{Γα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε

πον^υ και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με^Γ

Α^{Γα} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου^Γ

Ε^{Γα} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει ει πα

συ ει η ελ πι ι ις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των^Γ

Π^{Γα} ροσχεσπροστην δε η σι ι ιν μου^υ ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα^Γ

Ρ^{Γα} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με^υ ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με^Γ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου^{Γα}
του ε ξο μο^υ

λο^Χ γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου^Π

Τ^{Γα} ω σω σταυρω Χρι στε Σω τηρ θα να του κρα τος

λε λυ υ ται^υ και δι α βο ο λου η πλα α νη κα α τηρ^{Πα}

γη ηται ^{Γα} γε νος δε αν θρω πω ων πι στει σω ζο με νον ^υ

υ μνο ον σοι καθ ε κα στην προ σφε ρει ει ^υ

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^Χ ε ως ου αν τα πο δω ως ^υ

μοι ^υ

Π ^{Γα} ε φω τισται τα συμ παν τα τη α να στα σει σου ^υ

Κυ ρι ε και ο πα ρα δει σος πα α λιν η νε ω ω κται ^{Πα}

^{Γα} πα σα δε η κτι σις α νευ φη μου σα α σε υ μνον σοι ^υ

καθ ε κα στην προ σφε ρει ει ^υ

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε ^Χ ει σα α κθ ^υ

σον της φω νη ης μου ^υ

Δ ^{Γα} ο ξα ζω του Πα τρος και του Υι ου την δυ να ^υ

μιν και Πνευ μα τος α γι ι ου υ μνω την ε ξου σι ^{Πα}

ι αν ^{Γα} α δι αι ρε τον α κτι στον Θε ο τη τα ^υ

^{Πα} Τρι α δα ο μο ο ου σι ι ον την βα σι λευ ς ς σαν εις ^{Γα}

αι ω να αι ω νο ος ^υ

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα ^u ^χ ^q
εις την φωνην

Πα

της δε η σε ω ως μ ^q

T^{Γα} ^q
ον σταυρον σου τον τιμιον προσκυνου μεν Χρι

 ^{Πα}
στε και την αναστασιιν σου υμνου μεν και δοξαζο

 ^{Γα} ^q
ο μεν ^q τω γαρ μωλωπι σου ημεις οι παντες ι

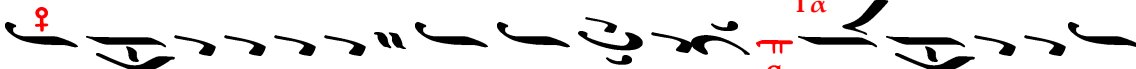
 ^q
α αθη η μεν ^q

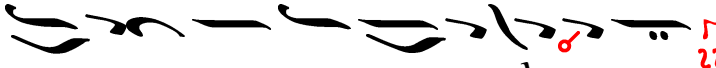
Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, ^u ^q
τις υ πο

 ^{Πα} ^q
στη σε ται ^q ο τι πα ρα σοι ο ι λα α σμος ε ε στιν ^q

Y^{Γα} ^{Πα}
μνου μεν τον Σωτηρα τον εκ της Παρθενου σαρ

 ^q ^q
κωθεν τα ^q δι η μας γαρ εσταυρω ω ωθη ^q και

 ^q ^{Γα}
τη τριιτη η με ερα ανεστη ^q δωρου μενος η

 ^q
μιν το μεγα εε λε ε ος ^q

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ^u ^χ ^{Γα} ^q
ηλπισεν η ψυχη

Πα
 ^q
μου επι τον Κυριον ^q

T^{Γα} ^q ^q
οις εν Αδηκαταβας Χριστος ευηγ γε λι

 σα α το θα ρ σει τε λε γων νυν νε ε νι κη η κα ε γω ει

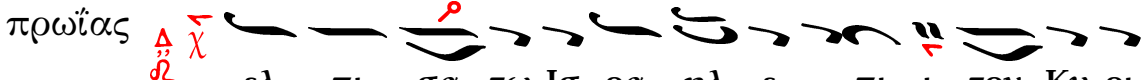
 μι η α να στα σις ε γω η μας α να ξω

 λυ σας θα να του τας πυ λα ας

Τῶν Προπατόρων Στιχηρὰ Προσόμοια δ'.

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράσεισος. Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

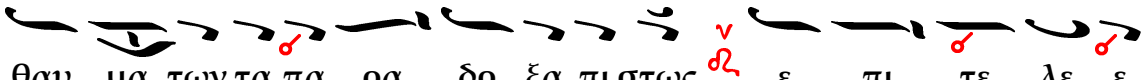
πρωΐας

 ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι

 ον

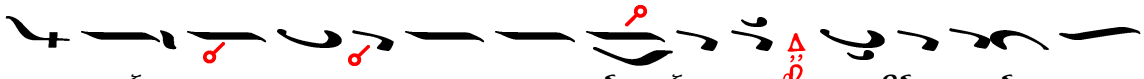
Tων Προ πα το ρων ση με ρον πι στοι τε λην τες μνη

 μο συ να α νυ μνη σω μεν Χρι στον τον Λυ τρω την

 με γα λυ ναντα αυ τες εν πα σι τοις ε θνε σι και

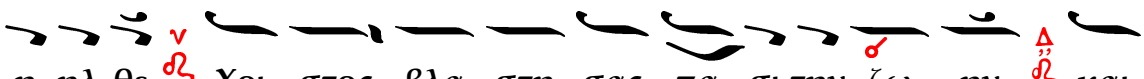

 θαυ μα των τα πα ρα δο ξα πισ τω ε πι τε λε ε

 σαν τα Κυ ρι ον ω ως κρα ται ον και δυ να τον

 και εξ αυ τω ων α να δει ξαντα ρα βδον δυ να

 με ως η μιν την μο νην α πει ραν δρο ον και Θε ο παι

 δα Μα ρι αν την α γνην εξ ης το αν θο ος προ η

 η ηλ θε Χρι στος βλα στη σας πα σι την ζω ην και

α δα πα νοντρυφηνκαι σω τη ρι αντηναι ω νι ι ον

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

α νο ο μι ων αυ τσ

Ο τσ α γι ρς Παι δας εκ πυ ρος ρυ σα μενος

Δε σπο τα και εκ στο μα τος λε ον των Δα νι ηλ ο

ευ λο γη σας Α βρα αμ Ι σα ακ τε τον δε λον σα

και τον τσ ς τσ υι ον τον Ι ακωβ ο ευ δο

κη η σας εκ σπερ ματος τσ ς των γε νε σθαι καθ η

μας ι να τσς πρι ιν ο λι σθησαντας σω σης Προ

πα το ρας ημων σταυ ρσ αι και θα πτε σαι αι και συν τρι

βεις τσ θα να τσ τα δε σμα συν ε γει ρει εις τε πα

α αντας τσς απ αι ω νος ον τας εν νε κροις προ

σκυ νων τας σε χρι στε την Βα σι λει αντηναι ω νι ι ον

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,

παν τες οι λα οι

Ω ς εν ψε κα δι με σον της φλο γος τη δρο σω τϷ
 Πνευ μα τος α γαλ λο με νοι οι Παι δες τϷ Θε ο πε
 ρι ε πα τϷν μυ στι κως εν αυ τη προ τυ πω σαν τες
 την Τρι α दा και την σα ρ κω σιν Χρι στϷ και ως σο
 φοι οι δι α πι στε ως ε ε σβε σαν δυ να μιν τυ
 ρος και Δα νι η ηλ δε ο δι και ος λε
 ον των ω φθη φι μω της ων ταις δε η σε σι ι δυ
 σω πϷ με νος φι λαν θρω πε Σω τη ρ και η μας τϷ
 ο α σβε ε ε στϷ και αι ω νι ο λυ τρωσαι τυ
 ρος και α ξι ω σον τυ χειν της ο ρα νι ο Βα σι
 λει α ας σϷ

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου
 με ε νει εις τον αι ω να

Ω ς περ εν δρο σω ον τες οι πι στοι και α γι οι Παι
 δες ος εν κα μι νω της φλο γος της τϷ πυ ρος προ ε
 ζω γρα φϷν μυ στι κως την εκ Πα ρ θε ν ος ε λευ

σιν^ε την α φλεκτως α να λαμ ψα σαν η μιν^υ και Δα νι
 η ηλ δε ο δι και ος^Δ και εν Προ φη ταις θαυ μα στος^Δ
 τρα νως την θει ει αν δευ τε ραν σθ^Δ ε πι δη μι
 αν προ δη λων^υ ε ω ρων ε κραυ γα ζε εν ε ως υ θρο
 νοι ε τε θη σαν φη σι^Δ και κρι της ε ε κα θε ε ε
 σθη^υ και τσ πυ ρος ε πε στη πο τα μος^Δ υ ρυ
 σθει η μεν Χρι στε ταις ι κε σι αις αυ των Δε ε σπο ο
 τα^υ

Δόξα.

Ἀνατολίου.

Ἦχος Πάσχα

Δ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Τ^{Πα} ους προ του νο μου ου ου πα α τε ε ε ρας^{Δι}
 α α α πα α α αν τας^{Πα} ευ φη μη η σω
 ω μεν ση η με ρο ον πι ι ι στοι Α βρα
 α α α α μ τον φι λο ο θε ε ον και Ι

σα α ακ τον εξ ε παγ γε λι ι α α ας τε ε χθε
ε εν τα και Ι α α κωβ και τους δω ω ω δε ε
κα πα α τρι α α α αρχας Δα βι ι ι ιδ τον
πρα ο ο τα α α τον και αι αι Δα νι ι
ηλ τον ε πι θυ μι ω ω ων προο φη η η την και
τους τρεις παι αι αι δα ας συν αυ τοις γε ραι αι αι αι
ρο ο ο ον τες τους την κα α μι ι νον εις δρο
ο ο σο ον με τα α βα λο ο ο ον τας αι του
ου με νοι οι α α φε ε ε ε σιν πα ρα Χρι
στου ου του ου Θε ε ε ου του ε εν δο ο
ξα ζο ο με ε ε νου ου εν τοι οις α γι ι ι οι
οις α α αυ του

Ἦχος Πα ρ

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω
ων αστων αι αι ω ω ω νων α μη ην

Π ω ω ω ως μη η θαυ μα α α σω μεν

το ον θε ε αν δρι κο ο ον σου ου το ο κον πα
 αν σε ε βα α α σμι ι ι ε ε πει ραν γα αρ α
 αν δρος μη δε ξα με ε ε νη πα να α α μω
 με ε τε κε ες α πα το ο ρα Υι υι υι ο ον
 εν σα α αρ κι ι τον προ αι ω νων εκ Πα α τρος
 γεν νη θε ε εν τα α Α α μη η η το ο ο ρα
 μη δα μως υ πο μει να αν τα α τρο ο ο πην η φυρ
 μο ο ο ον η η δι αι ρε σι ιν αλλ ε κα τε ρας
 ου σι ι ι ι ας την ι δι ο τη η τα σω ω ω
 α αν φυ υ λα α α ξα α α αν τα α δι ο Μητρο
 πα α αρ θε νε Δε ε σποι να αυ τον ι κε τευ ε σω ω
 θη η η η η ναι τας ψυ χα ας τω ων ορ θο
 δο ο ο ξω ως Θε ο το ο ο κο ον ο μο ο λο γου
 ντω ων σε ε ε

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχτιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *

ιδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϷς δι ι ο ο ο

ο ο κο οσμος σε ε δο ξα α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο
 * * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρα σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Γα ϝ

Ο^{Γα} τω ^{Πα} πα θει σου Χρι στε α μαυ ρω ω σας τον η
λι ι ον ^{Γα} και τω φω τι της ση ης α να στα σε ως
φαι δρυνας τα συμ παν τα ^u προσ δε ξαι η μων τον ε σπε
ρι νον υ μνον φι λα αν θρωω πε ^Γ

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμήν,
τὸ δὲ Ἀμήν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^χ και πε ρι ε ε ζω σα α το ^π

Η^{Γα} ζω ο δο χος σου ε ε γερ σις Κυ ρι ε την
οι κου με νην πα σαν ε φω τι σε και το ι δι ον πλα α

σμα φθα ρεν α νε κα α λε σα α το δι ο της κα τα ρας
του Α δαμ α παλ λα γε εν τες βο ω ω μεν παν
το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
ἡ τις ου ου σα

λευ θη σε ε ται

Ὁ ε ος υ παρ χων α ναλ λοι ω τος σα ρ κι πα α
σχων η λ λοι ω ωσαι ον η κτι σις μη φε ρου σα κρε
μα με νον ο ραν τω φο βω ε κλο νει το και στε
νου σα υ υ μνειτην σην μα κρο θυ μι αν κα τελ
θων εν Α δη δε τρι η με ρος α νε στης ζω
ην τω κο σμω δω ρου με νος και το με γα ε ε

λε ε ος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε,
εις μα κρο ο

τη τα η με ρων

Ι να το γε νος η μων εκ του θα να του Χρι στε λυ
τρω σης θα να τον υ πη νε ε γκας και τρι η με ρος εκ

νεκ ρων α να στας σε αυ τω συν α νε στη σας τους
Πα σε Θε ο ον ε πι γνον τας Γα και κο σμον ε φω τι σας
Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι Γα
Δόξα.

Τῶν Προπατόρων.

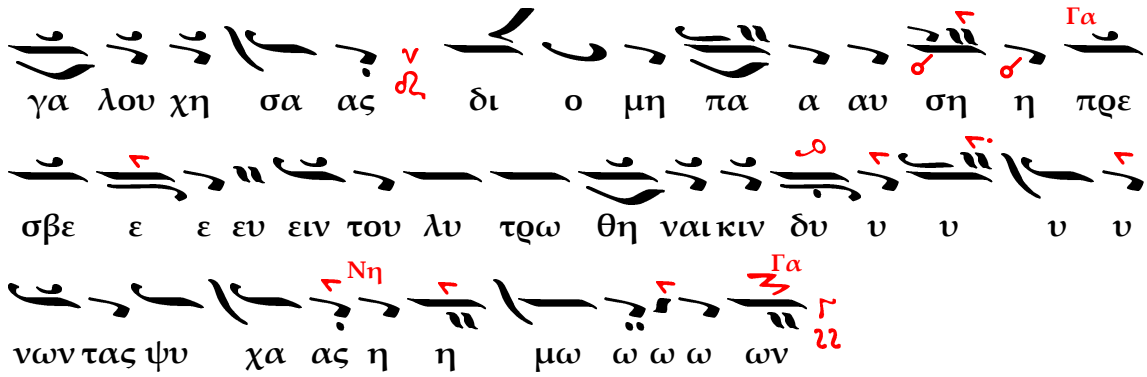
Ἦχος Γα ϕ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και
αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι
Τ ων προ πα το ρων το συ υ υ στη μα οι
φι λε ο ο ορ τοι οι δε ε ευ τε ψαλ μι κω
ω ως ευ φη η μη η η σω ω ω με εν Α α δαμ τον
προ πα το ο ρα Ε νωχ Νω ω ω ε Μεε λ χι ι ι σε
ε ε ε δε εκ Α βρα α αμ Ι σα α α ακ και αι
Ι α κω ωβ με τα νο μο ον Μω υ ση η ην και
Α α α α α ρων Ι η σου ο ουν Σα μου ου η η
ηλ και αι Δα α βι ιδ μεθ ω ω τον Η η η σα ι
ι ι α αν Ι ε ρε μι αν Ι ε ζε κι

ι ηλ και Δα νι ηλ και τους δω δε ε κα α μα Η
 λι ι ου Ε λισ σαι αι ον και τους α α α πα
 α α αν τα ας Ζα χα ρι ι α αν και αι το ον Βα
 πτι στη ην και τους κη ρυ ξα αντας Χρι ι στον την ζω
 ην και α να α στα σιν του γε ε ενουση η μω ω ω
 ων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω
 ναστων αι ω ω ω νων α μη ην
Α σπο ο ρω σ εκ θει ει ου Πνε ευ μα τος βου λη
 σει δε Πα α τρος συ νει λη φα ας Υι ον το ον του ου ου
 Θε ε ε ε ου ου εκ Πα τρος α μη το ο ρα προ
 των αι ω ω ω νων υ υ πα α αρ χο ο ο ον τα α
 δι η μας δε ε εκ σου α πα το ο ρα γε ε ε
 ε γο ο νο ο ο τα σα ρκι ι ι α α πε ε
 κυ υ υ η η η η η σα ας και βρε φο ος ε ε

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

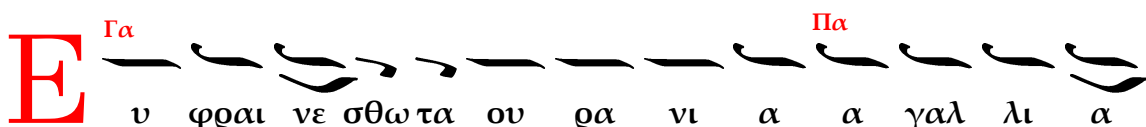
Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Γα ϕ

 σθωτα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν

 βρα χι ο νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα

 να α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κο στων νε κρων ε

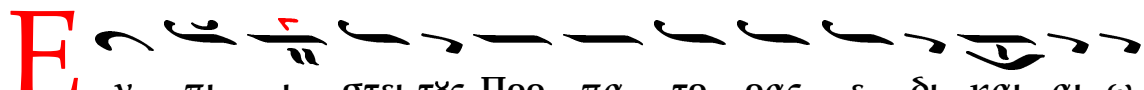
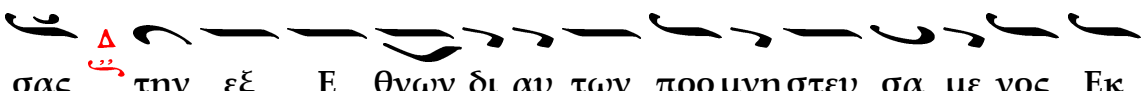

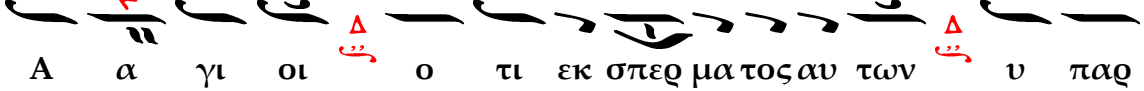
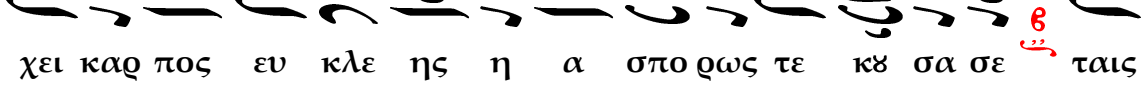
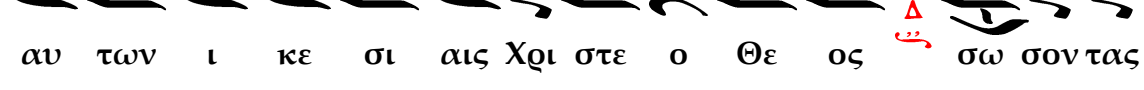

 γε νε το ^{Γα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η

 μας ^{Γα} και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε

 λε ε ος ^{Γα}

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῶν Προπατόρων.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων, ἀπολυτίκιον, ἦχος Δι-Θ

Εν πι ι στει τῆς Προ πα το ρας ε δι και αι ω

 σας ^Δ την εξ Ε θνων δι αυ των προ μνη στευ σα με νος Εκ

 κλη σι ι ι ι ι ι αν ^ε καυ χων ται εν δο ξη οι

 Α α γι οι ^Δ ο τι εκ σπερ μα το ς αυ των ^Δ υ παρ

 χει καρ πο ς ευ κλε ης η α σπο ρω ς τε κϛ σα σε ^ε ται ς

 αυ των ι κε σι αι ς Χρι στε ο Θε ο ς ^Δ σω σον τας

 ψυ χας η μω ω ω ν ^Δ

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῆθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῆ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησία καὶ τῇ πόλει ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησία (ἢ μονῇ) ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *